

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Zions Sang

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Zions Sang", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1825_422_1-txt-root.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Zions Sang.

- 1 **T**ør end Nogen ihukomme
Hjertets søde Morgen-Drøm,
Mindes, trods al Verdens Domme,
Zion med en Taare-Strøm!
Mægter Nogen end at stemme
Harpen dybt til Orgel-Klang;
Vover Nogen end at nemme,
End at kvæde Zions Sang!
- 2 Ja, saalænge Hjertet banker
Kjærlig i en *Christen-Barm*,
Rinder og med Himmel-Tanker
Over *Zion* Taaren varm,
Og saalænge for Guds Throne
Høres Seraph-Harpers Klang,
Skal i *Christi Kirke* tone
Taareblandet *Zions Sang*.
- 3 Trodser kun, I Kirke-Fiender!
Larmer kun, I *Edoms* Børn!
Laver kun, mens Taaren rinder,
Gjæstebud til Ulv og Ørn!
Tone over eders Grave
Skal dog Zions Fryde-Sang,
Og, er Harpen i Ulave,
Læmpes til Basune-Klang!
- 4 || Samler eder tæt om Bjerget,
Alle Zions Døttre smaa!
Har end Fienden Sletten hærget,
Herrens Bjerg han dog lod staae;
Blev end Steen paa Steen ei levnet,
Hjørne-Stenen laae dog fast,
Blev urokket og urevnet,
Mod den alle Vaaben brast!
- 5 Taare-Sky! ei saa Du hænge
Over Bjerget sortegraa!
Skil Dig ad, lad Straalen trænge
Ud dog under dunkle Braa,
Saa vi skue den Sky-Klædte,
Med sin favre Regnbu-Krands!
I et Øie bedre stædte
Herren aldrig Sole-Glands!
- 6 Da skal løses brat vor Tunge,
Som forstummed under Graad,
Om den Ædelsteen at sjunge,
Som det var Guds vise Raad,
Til en Grundvold klar at lægge
I det prude Zions-Slot,
Som har Himlen til sit Dække,
Og al Fiende-Magt til Spot!

- 7 III Ja, paa Ham vi kaste Sorgen,
Som og Synden for os bar,
Høit om Syllen og om Borgen
Sjunge vi med Stemme klar,
Og i Herrens Vingers Skygge,
I en gylden Aften-Stund,
Under Sang vi atter bygge
Paa den gamle Klippe-Grund!
- 8 Ei mod Stjernerne sig høine
Denne Gang skal Spir og Taarn,
Hyttelavt, i Verdens Øine,
Bygges nu, imod tilforn;
Saa vi efter Ham os føie,
Som har sagt, Han vilde boe,
Hvor sig Stjerner for Ham bøie,
Og hvor blye Kiær-Minder groe!
- 9 Huset med de høie Sale
Tømmres kun af Skaber-Haand,
Skal fra Himmelen neddale,
Som til Støvet Herrens Aand;
Vi af bløde Bøge-Stammer,
Under Nattergale-Sang,
Bygge kun et Kirke-Kammer,
Til en himmelsk Alter-Gang!
- 10 IV Verdens Store, Vise, Bolde
Vil vor Hytte vel forsmaae,
Men *den Største* vil dog holde
Nadver i den ringe Vraa;
Tidlig Han sig myg har krummet,
Barneglad i Moder-Skiød,
Han, som laae i Krybbe-Rummet,
Vil med os og bryde Brød!
- 11 Stald for Asen og for Oxe
Var Hans første Sal paa Jord:
Vorder smaa! at I kan voxer,
Var Hans dybe Viidsoms-Ord.
Verdens Høihed, Pragt og Glimmer,
Derpaa slaaer den Herre Vrag,
Bukker smilende sig immer
Under Hyttens lave Tag!
- 12 Thi skal Herligheden vorde
Større i det snævre Huus,
End i det med store Gaarde,
Som nedsjunket er i Gruus;
Hans er Sølvvet, Hans er Guldet,
Jord og Himmel, Alt er Hans,
Kun i Ham forklares Muldet
Med en evig Sole-Glands!

N. F. S. Grundtvig.
